

основаването на апостолската древна българска иллирийска църква е билъ св. Климентъ, български епископъ, който е произлизалъ отъ древнитъ иллирийски българи и който е останалъ въ стара България въ Македония да продължава апостолското дѣло на своя учителъ св. апостола Павла, подиръ заминаването му за Римъ, кждето е пострадалъ мъченически въ време на римския езически императоръ Неронъ. Св. Климентъ, български епископъ, е останалъ да продължава въ Илирия апостолското дѣло на своя учителъ св. апостола Павла, подиръ неговото заминаване за Римъ, помежду своитъ съплеменници—иллирийскитъ древни българи и други езически народности преимуществено въ тритъ древни градове на стара България или втора Македония, които сж били лично просвѣтени отъ апостола Павла и въ които е основалъ християнски църкви: а именно: Лихнида (Охридъ), Костуръ и Беръ (Деян. XVII, 10 ст.) Въ тѣзи три древни градове на стара България въ Македония св. Климентъ, български епископъ, е доживѣлъ до дълбока старостъ и е умрѣлъ отъ своя естествена смъртъ, оплаканъ отъ многото неговии ученици и погребанъ на видно мѣсто. Отъ сетне надъ гроба му е била построена великолепна катедрална църква въ негово име „Св. Климентъ български епископъ“, която е служила за катедраленъ архиепископски храмъ въ Охридъ за всички последующи вѣкове. Когато сж дошли турцитъ на Балканския полуостровъ, сж обърнали тая църква въ джамия, подъ названието „Имаретъ джамия“, която въ настояще време се намира въ развалини на единъ отъ охридскитъ хълмове, надъ самото Охридско езеро. Многочисленитъ ученици на св. Климентъ български епископъ, които сж били очевидци на неговия святъ животъ и неговитъ пастирски трудове, сж написали и житието му, което, за голѣмо съжаление, не е дошло до насъ; до насъ е дошло житието, написано въ 111 вѣкъ отъ блаженный Теофилактъ, български архиепископъ, което е препълнено съ извратени исторически факти и противоречия. Въ деветия вѣкъ, когато е умрѣлъ въ дълбока старостъ въ Охридъ и св. Климентъ славянски епископъ, който е живѣялъ и действувалъ по-късно въ деветия вѣкъ и е билъ съвременникъ на българския царъ Симеонъ Велики, който произхождалъ отъ ославяненитъ вече древни иллирийски българи, и е билъ единъ отъ ученицитъ на светиитъ